

เดลินิวส์

ฉบับที่ 23,292 วันอาทิตย์ที่ 21 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 หน้า 4

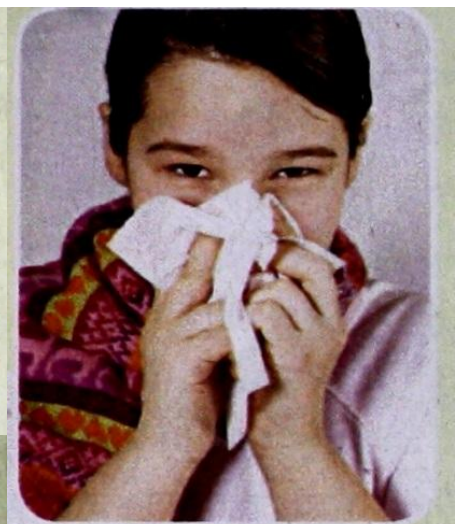
ท ลังกองคการอนามัยโลกประกาศแจ้งเตือนให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศดำเนินการเฝ้าระวังโรคในกลุ่มผู้ป่วยที่มีอาการติดเชื้อทางเดินหายใจรุนแรงเฉียบพลัน หลังมีรายงานพบผู้ป่วยติดเชื้อ "โคโรน่า" ไวรัสสายพันธุ์ใหม่ 2012 และมีผู้เสียชีวิตแล้ว

ล่าสุด ศูนย์วิจัยสุขภาพกรุงเทพ เครือโรงพยาบาลกรุงเทพ ได้นำเสนอข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเชื้อโรคดังกล่าว พร้อมรายงานสถานการณ์ล่าสุดเพิ่มเติมว่า ได้ตรวจพบผู้ป่วยที่ขึ้นชั้นการติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2012 แล้วรวม 77 ราย เสียชีวิต 42 ราย จากรายงานผู้ป่วยทั้งหมด 9 ประเทศ ได้แก่ จอร์แดน ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ อังกฤษ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ฝรั่งเศส ตูนิเซีย เยอรมนี และอิตาลี โดยส่วนมากจะพบผู้ป่วยในประเทศซาอุดีอาระเบีย

"เชื้อไวรัสโคโรน่า" ถูกค้นพบครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2508 เป็นไวรัสชนิดอาร์เอ็นเอสายเดี่ยว (Single stranded RNA virus) ในตระกูล Coronaviridae ประกอบด้วยสายพันธุ์ย่อยหลายชนิด สามารถทำให้เกิดโรคได้ในคน

และสัตว์ เช่น หมู สุนัข แมว กระต่าย ไก่ วัว กระบือ สุนัข ชะนีไวรัสโคโรน่าที่ก่อโรคในคนที่รู้จักมี 6 ชนิด โดย 4 ชนิดทำให้เกิดโรคไข้หวัด 1 ชนิดทำให้เกิดโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง หรือ โรคซาร์ส และอีก 1 ชนิดคือ เมอร์ส (Middle East Respiratory Syndromes Coronavirus : MERS)

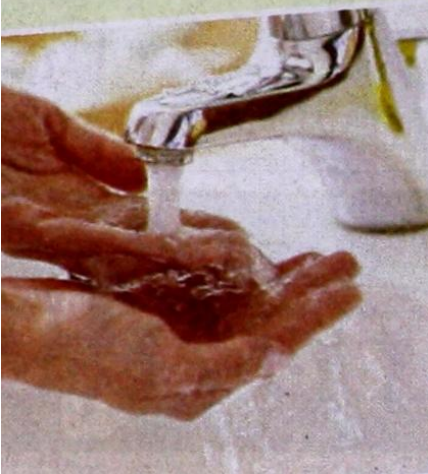
ถึงแม้ว่าผู้ที่ติดเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่จะมีอาการคล้ายโรคซาร์ส แต่เชื้อก่อให้เกิดโรคแตกต่างกัน ซึ่งโคโรน่าโดยทั่วไปพบได้ทั่วโลก โดยเฉพาะในเขตอบอุ่น มักพบในช่วงฤดูหนาวและฤดูใบไม้ผลิ พบได้ในทุกกลุ่มอายุ สำหรับการติดต่อคล้ายโรคทางเดินหายใจ คือผ่านทางน้ำมูก น้ำลาย และเสมหะ จากการไอหรือหายใจรดกัน หรือจากมือที่เป็นเชื้อโรคมาสัมผัสจมูกหรือตา ซึ่งระยะฟักตัวของโรคประมาณ 3-4 วัน ส่วนเชื้อก่อโรคซาร์ส มีระยะฟักตัว 4-7 วัน (อาจนาน 10-14 วัน) และหากไวรัสอยู่นอกร่างกายจะสลายไปเองภายใน 24 ชั่วโมง และถูกทำลายได้ด้วยสารซักฟอกหรือน้ำยาทำความสะอาด

จากการศึกษาวิจัยพบว่า สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับสัตว์ที่เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น ค้างคาว ทำให้เจ็บป่วยได้ทั้งระบบทางเดินอาหารและระบบทางเดินหายใจ ซึ่งพบว่าก่อให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจส่วนบนถึงร้อยละ 35 มีอาการตั้งแต่ระดับน้อยคือเป็นไข้หวัดธรรมดาจนถึงระดับรุนแรง (โรคซาร์ส) ทำให้หายใจติดขัด ระบบหายใจล้มเหลว และเสียชีวิตได้ ส่วนใหญ่ผู้ป่วยมักจะมีอาการของการติดเชื้อ

(ต่อด้านหลัง)

ระบบทางเดินหายใจ เช่น มีไข้ น้ำมูก ไอ เจ็บคอ ปวดศีรษะ หรือบางคนอาจมีอาการปวดอวัยวะ เช่น หอบเหนื่อย เจ็บหน้าอก หายใจไม่สะดวก หรือบางรายรุนแรงอาจมีระบบหัวใจล้มเหลว นอกจากนี้ยังพบมีอาการแสดงทางอวัยวะอื่นได้ เช่น มีอาการไตวาย

เจ็บพ่น ท้องเสีย คลื่นไส้ อาเจียน เมื่ออาหาร ปวดท้อง เยื่อหุ้มหัวใจอักเสบ

องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักงานควบคุมโรคและป้องกันโรคสหรัฐอเมริกา หรือ CDC ให้คำแนะนำ น้ำเกลือ ซึ่งใช้เป็นตัวช่วยเสริม

สำหรับผู้ที่ต้องพิจารณาส่งตรวจด้วยวิธีดังกล่าว คือผู้ป่วยที่มีอาการแสดงออกทางระบบทางเดินหายใจ คือ มีไข้มากกว่า 38 องศาเซลเซียส มีอาการไอที่สงสัยว่ามีปอดอักเสบ รวมทั้งภาพรังสีปอดมีความผิดปกติ และมีประวัติการเดินทางหรือท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศในคาบสมุทรอาระเบียและประเทศใกล้เคียงภายในระยะเวลา 14 วันและไม่สามารถอธิบายสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยได้ ผู้ป่วยที่มีอาการทางระบบทางเดินหายใจรุนแรงที่มีประวัติสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยที่มีอาการที่เดินทางไปในกลุ่มประเทศตะวันออกกลางภายใน 14 วันหลังจากท่องเที่ยวในประเทศดังกล่าว หรือผู้ที่มีอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก หายใจหอบเหนื่อย

แนะนำ สำหรับผู้ที่เดินทางกลับจากกลุ่มประเทศในตะวันออกกลางให้สังเกตอาการภายใน 14 วัน สำหรับกรณีวินิจฉัยโรคนอกจากอาการและประวัติแล้วอาจจำเป็นต้องอาศัยการตรวจทางห้องปฏิบัติการเพิ่มเติมเพื่อช่วยวินิจฉัยด้วยการตรวจโดยวิธีทางชีวพันธุกรรมของไวรัส (Real-Time Reverse-Transcriptase Polymerase Chain Reaction : RT-PCR) โดยใช้เก็บสิ่งส่งตรวจจากบริเวณต่าง ๆ ดังนี้ เสมหะจากทางเดินหายใจส่วนล่าง เช่น การดูดสารคัดหลั่งจากหลอดลม น้ำล้างถุงลมและหลอดลมฝอย เสมหะทางเดินหายใจส่วนต้น เช่น การป้ายเก็บสิ่งส่งตรวจจากโพรงจมูกและคอ การดูดสารคัดหลั่งจากโพรงจมูก ตรวจอุจจาระในผู้ป่วยที่มีอาการท้องเสีย และ

หรือหายใจลำบาก ภายในระยะเวลา 14 วันหลังจากเดินทางกลับมาจากกลุ่มประเทศในคาบสมุทรอาระเบีย ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ เยเมน โอมาน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ คูเวต อิรัก อิสราเอล ซิเรีย จอร์แดน เลบานอน จำเป็นต้องแจ้งประวัติการเดินทางให้แพทย์ทราบด้วย

ส่วนการรักษาเหมือนการติดเชื้อโคโรนาไวรัสชนิดอื่น ๆ คือ ไม่มียาต้านไวรัสในการรักษาผู้ป่วย และขณะนี้ไม่มีวัคซีนในการป้องกันโรค เนื่องจากยังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ดังนั้นเราจึงควรป้องกันการติดเชื้อเบื้องต้นได้ด้วยการหลีกเลี่ยงผู้ที่สงสัยว่าติดเชื้อ เช่น ผู้ที่มีไข้ ไอ น้ำมูกไหล หลีกเลี่ยงการเข้าไปในสถานที่ที่มีผู้คนแออัดหรือที่สาธารณะที่มีคนอยู่รวมกันเป็นจำนวนมาก หากจำเป็นต้องอยู่ในสถานที่แออัดควรสวมหน้ากากอนามัย เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อโรคทางเดินหายใจ ล้างมือบ่อยครั้งด้วยน้ำสบู่

เนื่องจากพบเชื้อได้ทั้งในอากาศ น้ำมูก และเสมหะ ซึ่งอาจปนเปื้อนที่มือของผู้ติดเชื้อแล้วไปจับสิ่งของหรือวัตถุทั่วไป

นอกจากนี้การรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่นควรใช้ช้อนกลาง เพื่อลดโอกาสการติดเชื้อ นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ และครบ 6 หมู่ ดื่มน้ำในปริมาณที่เหมาะสมและออกกำลังกายสม่ำเสมอ หลีกเลี่ยงการสัมผัสสัตว์เลี้ยงมีชีวิตหรือสัตว์ป่า ในกรณีที่เดินทางไปในประเทศในตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตามจากข้อมูลปัจจุบันคนไทยอย่าเพิ่งตื่นตระหนกหรือเครียดกับโรคนี้นักเกินไป เนื่องจากแนวโน้มการระบาดมายังประเทศไทยยังไม่อยู่ในระดับน่ากังวล ในขณะนี้สิ่งที่พึงกระทำ คือ การศึกษาข้อมูลการป้องกันและดูแลรักษาเบื้องต้นเพื่อเตรียมพร้อมรับมือในการป้องกันตนเองและสมาชิกในครอบครัวให้ปลอดภัย.

